

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Čestmíra Slaného a soudkyň JUDr. Miluše Čechurové a JUDr. Olgy Petrové v právní věci žalobkyně: **Ing. E. V.**, bytem xxx, zastoupená JUDr. Alešem Rozehnalem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Týnská 12, proti žalovanému: **R.V.**, bytem xxx, pro doručování pod adresou xxx, zastoupený JUDr. Tomášem Rybářem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 47, **o výživné manželky**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 5. června 2008, č.j. 10 C 111/2005-174,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku o věci samé I. **m ě n í** jen tak, že se žaloba pro dobu od 30.12.2008 nadále zamítá, jinak **se** v tomto výroku **p o t v r z u j e**.

Ve výroku o dlužném výživném **se** rozsudek soudu I. stupně **m ě n í** tak, že dluh na výživném za dobu od 2.5.2005 do 29.12.2008 ve výši 3,212.258,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

Ve výroku o soudním poplatku **se** rozsudek soudu I. stupně **p o t v r z u j e**.

Žalovaný je povinen zaplatit státu na soudním poplatku za odvolání 10.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Obvodního soudu pro Prahu 6.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 220.138,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Aleše Rozehnal, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost přispívat žalobkyni na výživném částkou 80.000,- Kč měsíčně, a to vždy do každého 15. dne v měsíci předem k jejím rukám počínaje dnem 2.5.2005 (výrok I.); dlužné výživné za dobu od 2.5.2005 do 15.5.2008 ve výši 2,880.000,- Kč uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) a dále žalovaného zavázal zaplatit státu na soudním poplatku 10.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.) a žalobkyni zaplatit na nákladech řízení částku 126.913,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala na žalovaném určení výživného manželky s tvrzením, že účastníci uzavřeli manželství dne 6.10.1995, z něhož se dne 10.10.1997 narodil syn R.. Manželství účastníků dosud trvá, avšak žalovaný se již od roku 1998 o rodinu nezajímá a od 17.4.2005 žalobkyni nepřispívá na výživné a domácnost žádnou finanční částkou, přičemž až do 17.4.2005 jí umožňoval dispozici s kreditní kartu s limitem výběru 40.000,- Kč týdně. Uvedla dále, že v listopadu 2004, když byl žalovaný ve vazbě pro obvinění z trestného činu kuplířství, se nastěhovala do družstevního bytu, který je v SJM účastníků, zatímco žalovaný žije se svou přítelkyní M. G.. Zdůraznila, že podnikatelské aktivity žalovaného jsou velmi rozsáhlé, je společníkem či statutárním zástupcem v osmi obchodních společnostech, rovněž je vlastníkem akcií na majitele obchodní firmy Xxx, a.s., která vlastní jím užívaný objekt, přičemž tato společnost má základní kapitál ve výši 63 miliony Kč. V průběhu manželství získal žalovaný majetek ve výši cca 40 miliard Kč. Navrhla, aby byl žalovaný uznán povinným přispívat jí na výživném manželky částkou 80.000,- Kč s účinností od 2.5.2005.

Žalovaný poukazoval na to, že v současné době nevyvíjí žádné podnikatelské aktivity, které byly nezávisle na jeho vůli na podzim roku 2004, v důsledku zahájení trestního stíhání, ukončeny. Tyto aktivity se zakládaly výhradně na rozsáhlých investičních projektech realizovaných jeho zahraničními obchodními partnery, které on zajišťoval osobně svým jménem a zkušenostmi a jeho zahraniční partneři je zajišťovali finančně. Zdůraznil, že mimo menšího rodinného domu po rodičích na adrese xxx, nevlastní žádné nemovitosti, žádné cenné movité věci či majetkové hodnoty vyšší ceny, nemá žádný bankovní účet v zahraničí a pouze disponuje třemi účty u Komerční banky, a.s. s nevelkými zůstatky, přičemž své stávající majetkové poměry hodnotí jako průměrné. V tomto směru ještě doplnil, že byt na adrese xxx, je ve výlučném nájmu jeho přítelkyně, která v plném rozsahu hradí náklady spojené s jeho užíváním a on jí na vedení společné domácnosti přispívá měsíčně částkou 7.000,- Kč. Dne 18.5.2005 dokončil studium na právnické fakultě a od 1.8.2005 nastoupil do pracovního poměru jako konzultant a posléze jako advokátní koncipient, přičemž v době od 2.5.2005 do 31.7.2005 pobíral měsíční mzdu v částce 7.500,- Kč a od 12.8.2005 ve výši 25.000,- Kč brutto. Vždy měl zájem o rodinu, většinu volného času trávil se synem a věnuje se jeho koníčkům a aktivitám a naproti tomu poukázal na to, že žalobkyně

se spolu se synem z jejich společné domácnosti odstěhovala v době, kdy byl ve vyšetřovací vazbě.

Po provedeném důkazním řízení vzal soud I. stupně za prokázáno, že účastníci jsou dosud manželé, žili ve společné domácnosti do dubna 2005, dovolené trávili několikrát do roka na jachtě, na horách a několikrát do roka také u moře v luxusních destinacích. V době vedení společné domácnosti měla žalobkyně k dispozici kreditní kartu, kterou ročně využívala do částky 1.000.000,- Kč až 2.000.000,- Kč. Syn navštěvoval soukromou školu, kde činí školné 9.000,- € ročně, měl domácího učitele a anglickou au-pair, která v domácnosti účastníků bydlela a dostávala mzdu ve výši 60.000,- Kč měsíčně. Žalovaný vlastní dům ve xxx, apartmán ve xxx a byt v xxx, za trvání manželství účastníků byl pořízen byt v xxx, xxx, který byl následně prodán. Žalobkyně pracuje u Policie ČR, její průměrný čistý příjem činí cca 21.000,- Kč měsíčně, od léta 2006 žije s přítelem, jehož průměrný čistý měsíční příjem činí asi 25.000,- Kč. Dále zjistil, že školné synovi účastníků v současné době platí matka žalovaného, která užívá platební kartu, již dříve disponovala žalobkyně. Žalovaný je na rodičovské dovolené s dcerou K. nar. xxx a A. M., nar. xxx a od srpna 2006 má v péči rovněž syna účastníků R.a. Rodinné jmění žalovaný odhaduje cca na částku 40 miliard Kč. Matka žalovaného, svědkyně M. M., nevěděla, kolik miliard činí rodinné jmění; uvedla, že žalovaný může čerpat z jejího konta kolik potřebuje a rovněž mu nabídla, aby z jejího účtu byla žalobkyni po dobu dvaceti let vyplácena částka jeden až dva miliony Kč ročně, aby si zachovala svoji dosavadní životní úroveň, avšak žalobkyně na tuto nabídku nepřistoupila. Soud I. stupně dále zjistil, že žalovaný byl trestně stíhán pro trestný čin kuplířství, dne 23.9.2004 byl vzat do vazby, avšak dne 8.9.2005 bylo jeho trestní stíhání zastaveno. Dále zjistil, že žalovaný byl vlastníkem pozemků v katastrálním území Xxx, které byly znalcem oceněny na 61,137.529,30 Kč, přičemž žalovaný tyto pozemky vložil do společnosti Xxx, a.s. a byl členem dozorčí rady této společnosti do 29.11.2004. Žalovaný byl rovněž zakladatelem společnosti Xxx, a.s., jejíž základní kapitál činil 63,000.000,- Kč a ke dni 3.12.2007 obdržel třicet akcií v hodnotě 3,000.000,- Kč. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 6 sp.zn. 12 Nc 32/2005, týkajícího se úpravy poměrů k synovi účastníků, vzal soud I. stupně za prokázané, že při výslechu u znalce žalovaný ke svým majetkovým poměrům uvedl, že vlastní byt v xxx, v xxx a ve xxx, má jachtu na xxx, užívá letadlo, je schopen zajistit péči o nezletilého lépe než matka, a proto žádal, aby nezletilý byl svěřen do jeho výchovy a matce bylo stanoveno jen symbolické výživné.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud I. stupně uzavřel, že účastníci jsou manželé, od května 2005 nevedou společnou domácnost, žalovaný žije s přítelkyní M. G. s níž má dcery K., nar. xxx a A. M.nar. xxx a žalobkyně žije s přítelem. V době trvání manželství účastníci žili vysoce nadstandardně, o čemž svědčí četné dovolené v zahraničí, užívání jachty, letadla atd. V průběhu manželství žalovaný získal majetek, jak sám uvádí, v hodnotě 40 miliard Kč. Před zrušením společné domácnosti byl žalovaný trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu kuplířství, byl vzat do vazby a byl zajištěn jeho majetek značné hodnoty. S ohledem na trestní stíhání a zajištění majetku i s ohledem na zrušení společné domácnosti se žalobkyní, se žalovaný zbavil svého majetku tak, že jej převedl na svou matku, svědkyni M. M. (např. akcie u společností xxx xxx xxx., když převedený majetek jenom u těchto společností činí 400 milionů Kč). Soud I. stupně neuvěřil tvrzení žalovaného, že na požadované výživné nemá dostatek finančních prostředků, protože jeho příjem ze zaměstnání činí 25.000,- Kč hrubého a v této souvislosti zdůraznil, že žalovaný nadále žije stejným způsobem života a disponuje s majetkem jako před zmíněnou majetkovou transakcí, která byla učiněna v souvislosti s rozvodem manželství účastníků a vypořádáním jejich SJM, jakož i s ohledem na jeho trestní stíhání a zajištění majetku policejními orgány. K námitce

žalovaného, že to byla žalobkyně, kdo opustil společnou domácnost v době, kdy byl ve vazbě, soud I. stupně poukázal na to, že žalovaný byl stíhán pro velmi nebezpečnou trestnou činnost, která je společensky absolutně nepřijatelná. Po právní stránce věc posoudil podle § 91 zákona o rodině a uzavřel že, za situace, kdy žalobkyně je odkázána pouze na svůj příjem z pracovního poměru a naproti tomu žalovaný disponuje s majetkem ve výši 40 miliard Kč, čemuž odpovídá i jeho životní styl, je žaloba opodstatněna, a proto žalobkyni přiznal požadované výživné na manželku ve výši 80.000,- Kč měsíčně a rovněž vypočetl dlužné výživné za období od podání žaloby dne 2.5.2005 do 15.5.2008 ve výši 2,880.000,- Kč, které žalovaného zavázal, s ohledem na jeho finanční zajištění zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku. O soudním poplatku rozhodl podle § 11 odst. 2, § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. ve znění dalších předpisů, když sazba soudního poplatku činí 10.000,- Kč podle položky 1b (správně 5b) zákona za použití § 6 odst. 3 zákona a o náhradě nákladů řízení rozhodl podle procesního úspěchu žalobkyně a přiznal jí náklady řízení tvořené náklady na právní zastoupení (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolání. Namítal, že manželství účastníků je zcela disfunkční, je hluboce a trvale rozvráceno a nelze již očekávat obnovení manželského soužití. Účastníci řízení vedou zcela samostatné životy, a to každý s jiným partnerem v samostatné společné domácnosti. Soudu I. stupně vytýkal, že vzal v úvahu pouze jednu z manželských povinností a zcela pominul povinnost manželů žít spolu a být si věrni a opětovně zdůraznil, že žalobkyně opustila společnou domácnost v době, kdy byl ve vazbě a po celou dobu trvání vazby jej nenavštívila, ani písemně nekontaktovala. Zdůraznil, že žalobkyně dlouhodobě porušuje manželskou věrnost, což je podle konstantní rozhodovací praxe důvodem pro nepřiznání výživného ve smyslu § 96 odst. 2 zák. o rodině pro rozpor s dobrými mravy. Podle jeho názoru zde došlo k absurdní situaci, kdy je nucen přispívat žalobkyni částkou 80.000,- Kč měsíčně do společné domácnosti, kterou ona vede se svým novým partnerem. Poukázal dále na to, že provedeným dokazováním nebyla zjištěna ani žádná konkrétní smlouva uzavřená mezi ním a jeho matkou, ani existence jiného konkrétního právního úkonu, na jehož základě by se jeho matka namísto něho stala majitelkou určité konkrétní majetkové hodnoty. Vytýkal soudu I. stupně, že k objasnění realizace jeho dřívějších podnikatelských aktivit neprovedl jím navržené důkazy výsledkem svědků a namítal, že z dokazování nevyplývá, že by byl vlastníkem jiného majetku než toho, k jehož vlastnictví se sám přihlásil a rovněž nebylo prokázáno, že by mu svědčil jakýkoliv právní titul, na jehož základě by byl oprávněn užívat jiný majetek než ten, který mu podle jeho vlastního vyjádření náleží. Navrhl proto, aby odvolací soud žalobu zamítl.

Žalobkyně ve svém písemném vyjádření vyvracela důvody odvolání a navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného. K otázce porušování manželské věrnosti uvedla, že to byl právě žalovaný, kdo nejméně od roku 1997 dlouhodobě porušoval manželskou věrnost, a to navázáním intimního vztahu s M. K.. V průběhu jeho trestního stíhání vyplynulo, že žalovaný měl vztahy i s osobami provozujícími prostituci a v této souvislosti akcentovala, že v usnesení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 ze dne 8.9.2004, jímž bylo trestní stíhání zastaveno, je uvedeno, že „ze zachycených odposlechů a i ze samotného vyjádření obviněného V. vyplývá, že jde o člověka, který je závislý na sexu a snaží se zajistit si přísun stále nových dívek.“ V průběhu roku 2004 začal žalovaný udržovat intimní poměr s M. G. a naproti tomu žalobkyně navázala bližší vztah s jiným mužem až v létě 2006, tedy skoro po dvou letech poté, co byla donucena opustit společnou domácnost s žalovaným. Podle jejího názoru soud I. stupně správně dovolil, že převody majetku ze žalovaného na jeho matku byly toliko fiktivní, učiněné výhradě za účelem zkrácení jejích práv.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o.s.ř.), v systému neúplné apelace (§ 205 a § 205a o.s.ř.) a dokazování dále doplnil (§ 213 a § 213a o.s.ř.).

U odvolacího jednání účastníci shodně uvedli, že jejich manželství bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 6.6.2008, sp.zn. 10 C 313/2006, který nabyl právní moci dne 30.12.2008.

Zástupce žalovaného přednesl, že žalovaný dosud nesložil advokátní zkoušky, jeho plat koncipienta činí 25.000,- Kč měsíčně hrubého, během advokátní praxe byl rok na rodičovské dovolené s dcerou a v „nedávné době“ se mu z nynějšího svazku narodilo třetí dítě. V současné době čerpá řádnou dovolenou, kterou tráví na Xxx.

Žalobkyně přednesla, že od podání žaloby do současné doby jí žalovaný na výživném pro manželku nezaplatil ničeho, ovšem hradil jí dovolenou v xxx ve výši 100.000,- Kč, jak již uvedla před soudem I. stupně a kromě toho v červnu r. 2005 vynaložil 200.000,- Kč na její desetidenní dovolenou na jachtě.

Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 6.6.2008 sp.zn. 10 C 313/2006, který nabyl právní moci dne 30.12.2008, odvolací soud zjistil, že manželství účastníků bylo rozvedeno.

Z kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a obchodní firmou xxx. dne 18.5.2006 odvolací soud zjistil, že touto smlouvou žalovaný prodal uvedené společnosti pozemky nacházející se vesměs v Ústeckém kraji, a to za částku 14,002.585,- Kč, kterou se kupující zavázal prodávajícímu uhradit na jeho blíže specifikovaný bankovní účet vedený u Komerční banky, a.s. nejpozději do 12 měsíců od data provedení vkladu vlastnického práva k nemovitostem podle této smlouvy. Vklad byl proveden dne 7.6.2006 a právní účinky vkladu nastaly dnem 19.5.2006.

Z usnesení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 ze dne 8.9.2005 sp.zn. Zt 577/2004 dále odvolací soud zjistil, že tímto usnesením bylo zastaveno trestní stíhání obviněného R. V., přičemž v odůvodnění tohoto usnesení je konstatováno, že „obviněný uvedl, že si nedokáže představit, že by při svých majetkových poměrech dělal nebo by chtěl dělat věci, které jsou mu kladeny za vinu za účelem vydělávání peněz, neboť se jedná o peníze, které jsou pro něj skutečně zanedbatelné a on si je vědom společenských rizik s tímto obchodem spojených. On sám vydělává dostatek finančních prostředků, a to velmi průhledným a legálním způsobem.“ V odůvodnění usnesení je rovněž uvedeno, že obviněný Z. žalovaného upozorňuje „aby nehovořil o sjednávání pohlavního styku pokud má jednání, neboť si budou myslet, že je pasák.“ Státní zástupce v závěru usnesení konstatuje, že „s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti je tedy nutno uvést, že nebylo prokázáno, že by obviněný R. V. se dopustil jednání, které je mu ve sdělení obvinění kladeno za vinu a že by jeho jednání v souvislosti s A. Z. zakládalo jeho trestněprávní odpovědnost. Je zřejmé, že R. V. o připravované činnosti firmy „Xxx“ věděl a rád by se na jejím chodu zúčastnil, avšak co by zákazník. Ze spisového materiálu, ze zachycených odposlechů a i ze samotného vyjádření obviněného V. vyplývá, že jde o člověka, který je závislý na sexu a snaží se zajistit si přísun stále nových dívek.“

Ze zprávy o příjmu žalobkyně odvolací soud zjistil, že v období od 1.1.2006 do 31.3.2009 činil její průměrný čistý měsíční příjem 19.737,- Kč.

Ani po takto doplněném řízení nebylo odvolání žalovaného shledáno důvodným.

Podle § 91 odst. 1,2 zákona o rodině manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost. Neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1,2 zákona o rodině při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného zkoumá soud, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Výživné nelze přiznat, jestliže by to bylo v rozporu s dobrými mravy.

Soud I. stupně správně zjistil skutkový stav věci, který zde byl ke dni vyhlášení napadeného rozsudku, věc správně posoudil i po stránce právní, přičemž příléhavě akcentoval základní zásadu, která ovládá úpravu vyživovací povinnosti mezi manžely, a to, že hmotná a kulturní úroveň obou manželů by měla být stejná. Z důkazního řízení nepochybně vyplynulo, že žalovaný má možnost disponovat s majetkem v hodnotě několika desítek miliard Kč, zatímco žalobkyně je odkázána pouze na svůj příjem z pracovního poměru. Pokud žalovaný namítá, že jde o „rodinné jmění“ a on sám v současné době žádný větší majetek nevládní, je třeba poukázat na to, že z důkazního řízení před odvolacím soudem vyplynulo, že v průběhu řízení o výživném manželky prováděl rozsáhlé majetkové transakce - - prodej pozemků, za které podle zmíněné kupní smlouvy inkasoval přes 14 milionů Kč. Jestliže žalovaný za situace, kdy žalobkyně má právo participovat na jeho vysoké životní úrovni, svůj majetek převedl na svou matku, šlo nepochybně o úkon, jímž se vzdal majetkového prospěchu ve smyslu ust. § 96 odst. 1 zákona o rodině. Ohledně majetkových poměrů žalovaného tudíž odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně uzavírá, že jsou vysoce nadstandardní, čemuž odpovídá i jeho životní styl, který oproti období, kdy se žalobkyně na jeho životním standardu podílela disponujíc s jeho svolením měsíčně částkou nejméně 160.000,- Kč, nedoznal žádných změn.

Zásadní odvolací argument žalovaného, týkající se porušení manželské věrnosti ze strany žalobkyně, nelze akceptovat a v tomto směru odvolací soud poukazuje na zjištění učiněná zejména z usnesení o zastavení trestního stíhání žalovaného, z něhož, na základě jeho vlastních tvrzení jednoznačně vyplynulo, že jde o člověka, který je závislý na sexu, měl zájem podílet se na chodu agentury „Xxx“ jako zákazník a snažil se zajistit si přísun stále nových dívek.

Se zřetelem k tomu, že základním předpokladem určení vyživovací povinnosti mezi manžely podle § 91 zákona o rodině je existence manželství, přičemž v odvolacím řízení vyšlo najevo, že manželství účastníku bylo ke dni 30.12.2008 pravomocně rozvedeno, odvolací soud tuto skutečnost zohlednil a naproti tomu nemohl přihlédnout k tomu, že žalovanému počátkem roku 2009 přibyla vyživovací povinnost k dalšímu dítěti.

Z uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku o věci samé podle § 220 odst. 2 o.s.ř. změnil jen tak, že žalobu pro dobu od 30.12.2008 nadále zamítl, jinak rozsudek v tomto výroku jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

S ohledem na to, že výživné bylo určeno pro uzavřené období, vznikl žalovanému dluh za dobu od 2.5.2005 do 29.12.2008 ve výši 3,512.258,- Kč (tj. 43 měsíců x 80.000,- Kč = 3,520.000,- Kč + alikvotní část za květen 2005 a prosinec 2008). Od této částky pak odvolací soud odečetl částku 300.000,- Kč představující žalovaným poskytnuté platby na dovolené žalobkyně.

Ve výroku o soudním poplatku odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil a současně žalovanému uložil povinnost zaplatit soudní poplatek z odvolání ve výši 10 000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet soudu I. stupně, a to podle § 2 odst. 3, § 6 odst. 3, § 11 odst. 2, zákona č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů a položky 5b přílohy tohoto zákona.

O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 2 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. a procesně úspěšné žalobkyni přiznal náklady vynaložené na právní zastoupení, které před soudem I. stupně tvoří odměna ve výši 79.690,- Kč podle § 3 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění do 31.8.2006, dále 6 paušálních náhrad hotových výdajů po 75,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.8.2006 a 9 paušálních náhrad po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 v platném znění a 19% DPH ve výši 15.740 Kč, tedy náklady celkem 98.580,- Kč. Před odvolacím soudem tyto náklady tvoří odměna ve výši 101.550,- Kč podle § 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. v platném znění, dále dvě paušální náhrady po 300,- Kč a 19% DPH ve výši 19.408,- Kč, tj. náklady celkem ve výši 121.558,- Kč. Náklady před soudy obou stupňů tedy představují částku 220.138,- Kč.

Vzhledem k výši přiznaného výživného a nákladů řízení odvolací soud stanovil lhůtu k plnění v délce jednoho měsíce, neboť lze předpokládat, že tak vysoký finanční obnos nemusí mít žalovaný k dispozici v zákonné třídenní pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 22 . dubna 2009

JUDr. Čestmír Slaný, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Martínková